

ik
moet er
niet
aan
denken

ACHT PROCENT VAN DE VROUWEN WIL HEEL
BEWUST GEEN KIND. "MIJN HORMONEN STAAN UIT."

Lobke Rijpma (38)
werkt in de modewereld
en heeft een vriend.

“Mijn vrienden moeten altijd wel lachen om mijn mening over kinderen. Ze weten dat ze hun kroost beter thuis kunnen laten als ze naar mijn weinig kindvriendelijke huis komen. De vloeren zijn glad en alles is hoogglans wit.

Ik weet al heel lang dat ik geen kinderen wil. Toen ik op mijn veertiende verliefd werd op Peter zei ik direct: ‘Ik wil later geen kinderen hoor, dan weet je dat.’ Het is nu 24 jaar later en we zijn heel gelukkig met onze beslissing.

Als ik bekenden tegenkom met een kinderwagen, voel ik me niet verplicht daarin te kijken. Ik negeer die Maxi-Cosi compleet. Ik vind baby’s helemaal niet schattig. Ik ga ook niet uit beleefdheid een beetje kirren. Dar ben ik te nuchter voor.

Er schijnt een taboe te hangen rondom dit onderwerp, maar ik merk daar weinig van. Of ik trek het me niet aan, dat kan natuurlijk ook. Als vreemden vragen of ik kinderen wil, vertel ik dat ik bewust kinderloos ben. Niets om je voor te schamen. Het zou een stuk schrijnender zijn als je spijt krijgt dat je wél moeder bent geworden.”

JAS, JE EN TOP STILLS

‘Baby’s
zijn
helemaal
niet
schattig’

Edine Russel (41),
hoofdredacteur ELLE
Eten, heeft een vriend.

“Als mijn moeder haar leven mocht overdoen, zou ze geen kinderen willen. Ze is zeventig en maakt zich nog iedere dag druk om ons. Die zorg, het lijkt me afschuwelijk. Ze waarschuwde ook altijd: ‘Kind, begin er niet aan.’

Gelukkig heb ik geen last van rammelende eierstokken. Vriendinnen en collega’s beweren dat ze het opvoeden van kinderen gezellig vinden. Ze floreren als voorleesmoeder, hoofdluismoeder of trotse voorzitter van ‘project renovatie gymzaal’. Gezellig? Ik kan me niets ergers voorstellen en ik geloof er ook niets van. Iedereen moet lekker doen wat hij wil, maar probeer mij alsjeblieft niet over te halen. ‘Toch leuk, een kleine Edine’, riep een vriendin. Het lijkt wel een zwangerschapscomplot. Ik verdenk mijn omgeving ervan dat zij mij in hun ellendige kinderschuitje willen trekken.

Toen ik veertien was, paste ik al op de kinderen van de burens. Ik was heel zelfstandig. Iedereen vond mij een meisje dat niet in zeven sloten tegelijk loopt. Ik was inderdaad een goede babysitter, maar overbezorgd. Als moeder zou ik onophoudelijk baren op de weg zien. Ik zou mijn kind tien keer per dag zien sterven. Ik kies voor een leven waarin ik alleen op mijzelf hoeft te letten. En op mijn lieve man, natuurlijk.”

TUNIEK ETRANGER

‘Mijn
moeder zei:
kind, begin
er niet aan’

Anouk Eigenraam (34)
is journaliste,
heeft een relatie.

“Vorige week lunchte ik met een vriendin en haar baby. Haalt ze ineens haar borst tevoorschijn. Het kind moest eten. Tja, wie ben ik om dat tegen te spreken. Het is even schrikken, maar het hoort er blijkbaar bij.

Ik ben gelukkig zonder kinderen en weet zeker dat ik geen leuker mens word als ik moeder word. Ik ben opgegroeid in een gezin waar altijd problemen waren. Mijn adoptieouders waren vrij behoudend en ik moest heel veel helpen in de huishouding. Als ik iets leuks wilde gaan doen, moest ik op mijn broertjes passen. Door mijn enorme plichtsbesef ging ik pas op mijn twintigste het huis uit. God, wat was het heerlijk om in Amsterdam te gaan wonen en eindelijk vrij te zijn.

Ik heb een leuke baan, zing in een band, speel piano en heb veel vrienden. Soms proberen mensen me ervan te overtuigen dat ik kinderen zou moeten krijgen. Van één argument gingen mijn oren echt klapperen: ‘Ik vind het de plicht van intelligente mensen hun genen door te geven.’ Nou ja zeg, wat een onzin. Ik doe mijn plicht wel op andere manieren. Ik zet me bijvoorbeeld in voor goede doelen.

Ik ben heel empathisch en het doet me pijn als de buitenwereld mij als koud of kil bestempelt omdat ik geen moeder wil worden. Het is zo kortzichtig.”

TOP ZARA SHORT H&M

‘Ik ben
heus niet
koud,
en kil’

Bennie Rickal (41)
en haar vriend runnen
hotel Corps de Garde
in Groningen.

“Op Schiermonnikoog groeide ik op met een degelijk toekomstbeeld: later ga je trouwen en krijg je kinderen. Als klein meisje kreeg ik het daar al benauwd van. Ik droomde juist van een groots en meeslepend leven. Op de kunstacademie omringde ik me met gelijkgestemden. Over het krijgen van kinderen hadden mijn vrienden en ik het eigenlijk nooit.

Mijn man en ik hebben er serieus over gepraat. We bleven onszelf die essentiële vragen stellen. Horen kinderen bij het leven? Krijgen we geen spijt? Hoe gaat dat op onze oude dag?

Vooral die laatste vraag was een eyeopener. Hoezo, een kind krijgen om te voorkomen dat we later niet zielig en eenzaam worden? Wat een waanzin. Dat leek ons een verkeerde reden. Ik ben helemaal niet bang dat we verpieteren als we oud zijn.

Het grootste voordeel van een kinderloos leven vind ik dat we onbepaald risico's kunnen nemen, ook op financieel gebied. Gaat het mis, dan hebben we alleen onszelf ermee.”

JASJE ZARA TOP STILLS

‘Een
eenzame
oude dag,
wat een
waanzin’

'Dat zijn
erg enge
dromen'

Marleen Beishuizen (40)
werkt in het vastgoed,
getrouwd.

"Toen ik als veertienjarige een oppasbaantje had, zette ik die kleuters voor de tv zodat ik rustig mijn huiswerk kon maken. Tijdens mijn studie ben ik ook altijd babysit geweest. Ik vond het een perfect bijbaantje, het geld dat ik verdiende ging op aan een opwindend studentenleven.

Mijn hormonen staan uit, vrees ik. Ik vind carrière maken een stuk belangrijker dan moeder worden. Ik heb niet voor niets gestudeerd, het is regelrechte kapitaalvernietiging om niets met mijn bovenkamer te doen.

Omdat ik altijd bang was per ongeluk zwanger te worden, wilde ik me al heel jong laten steriliseren. Na lang zoeken vond ik op mijn 33ste een gynaecoloog die niet gekweld werd door gewetenskwesties. Het was geen fijne behandeling, maar ik was uitermate opgelucht dat het was gebeurd.

Gek genoeg droom ik er af en toe wel van. Dan word ik zwetend wakker uit een nachtmerrie waarin ik zwanger ben. In mijn ergste dromen word het kind daadwerkelijk geboren en moet ik bedenken hoe ik er in hemelsnaam vanaf kom.

Ik schaam me niet voor mijn gevoelens. Als vriendinnen op het laatste moment een eetafspraak afzeggen die al twee maanden in de agenda staat, zeg ik: 'Geen oppas kunnen vinden? Sodemieter toch op.'

BLOUSE EN ROK ZARA